

[Hoff.]

af Reglerne i § 3, og at der ikke er Sikkerhedsventiler.

Med Hensyn til det første er der det at sige, at for de ældre Firmaers Vedkommende er der kun Tale om Udvidelse af Driftsanlæg og Driftsmateriel, og det er ikke udelukket, at der er Tilfælde, hvor en saadan Udvidelse ikke kan konstateres, men hvor der alligevel i høj Grad har været arbejdet for Tyskerne; der kan f. Eks. være Firmaer, som har tilsidesat tidligere Kunder for at opnaa Tyskerarbejde, eller der kan være Firmaer, som inden for de Rammer, de havde før Besættelsen, har moderniseret saa stærkt, at Produktionskapaciteten er sat i Vejret, uden at man direkte kan tale om en Udvidelse af Driftsanlæg eller Driftsmateriel. Det er derfor et Spørgsmaal, om man ikke her ogsaa skulde indføre den Bestemmelse, at Firmaer, hvis Omsætning er steget væsentligt siden 9. April, maa omfattes af dette Forslag.

I § 3 findes saa en Sikkerhedsventil, som skal redde visse Grupper af Firmaer fra at komme ind under de strengere Bestemmelser, idet der staar, at de Virksomheder, som har paataget sig Leverancer eller Arbejde efter Ordre eller Anvisning fra danske Myndigheder, skal behandles væsentligt mildere, i Virkeligheden efter det andet Forslags Regler. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg ser med megen Uvilje paa denne Bestemmelse, og det maa i alt Fald præciseres i Loven, at en saadan Anvisning eller Ordre kun kan dække Firmaet for den enkelte Leverance til Tyskerne, som Myndighederne har beordret eller anvist, og at der i hvert Fald ikke kan blive Tale om, at Arbejde, udført for Tyskerne efter den 29. August, kan falde ind under denne Paragraf.

Der er imidlertid yderligere en Ting at bemærke til Forslaget. Det viser sig i Praksis, at en Række Firmaer, der har nydt godt af Værnemagtens Bevaagenhed i Form af Ordre, samtidig har nydt godt af Mulighederne for Modernisering og Nyanskaffelser i et Omfang, som de andre danske Virksomheder i samme Branche har været ganske udelukket fra. Disse Nyanskaffelser vil i mangfoldige Tilfælde være afskrevet, i visse Tilfælde endda paa en saadan Maade, at det praktisk talt vil være ugørligt bag-

efter at kontrolere, om Afskrivningerne har oversteg det, Skattevæsenet tillader, og Resultatet bliver derfor, at hvis disse Firmaer overlever en Tilbagebetaling af Nettofortjenesten paa det tyske Arbejde — og det vil sikkert blive Tilfældet for de flestes Vedkommende —, staar de bagefter betydeligt bedre rustede til at møde Fremtidens Konkurrence end de Firmaer, som sagde nej til at arbejde for Tyskerne. Hvis dette bliver et Resultat af Værnemagerloven, kan vi ikke være det bekendt. Jeg behøver blot at pege paa to Grupper af Tilfælde. Der findes Entreprenører, som har opkøbt brugt, ja, maaske endda udrangeret Entreprenørmateriel og ladet det reparere, saa det var blevet som nyt. Dette Materiel behøver de ikke engang at afskrive, for hvis det bare staar bogført for en Anskaffelsessum og man har ladet det reparere inden for Entreprisensummen, vil det af sig selv have en saa lav Bogføringsværdi, at alene det Forhold, at Firmaet ejer Materiel til en saa lav Værdi, vil forøge dets Konkurrenceevne i Fremtiden, og da et Entreprenørfirmas Konkurrenceevne staar og falder med det Materiel, det har, giver det de Firmaer, der er Tale om, en Præferencestilling i Fremtiden, som er urimelig.

Noget lignende gælder Vognmændene. I Dag er det fortrinsvis de Firmaer, der kørte for Tyskerne, som har de nye Vogne og de nye Dæk. Ogsaa dette giver Firmaerne en Præferencestilling, som er urimelig. Her er ikke Tale om noget rent teoretisk. Der kan nævnes adskillige konkrete Tilfælde, hvor endogsaa Kommuner har overdraget tidligere Værnemagervognmænd store Kørselsordrer, fordi de havde Materiellet i Orden. Derfor vilde det være ønskeligt, om der inden for denne Lovgivnings Rammer kunde skabes Basis for at fratage de paagældende Firmaer en større eller mindre Del af det Materiel, som de i Dag har ud over, hvad de havde, da Besættelsen begyndte.

Med Hensyn til Bestemmelserne i det andet Lovforslag, Forslaget til den saakaldte Avancebegrænsningslov, er der først og fremmest at bemærke, at der i §§ 2 og 3 kun findes en enkelt Sats for Tilbagebetaling, idet Firmaerne under alle Omstændigheder faar Lov til at beholde godt og vel Halvdelen af den Nettofortjeneste, de har haft paa Arbejde for Tyskerne. Som jeg alle-